

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3939/2020
Гж ап 18/2020
17.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа у ванпарничном поступку предлагача АД „Железнице Србије“ Београд и Општине Ћуприја, коју заступа Општинско јавно правобранилаштво Ћуприја, против противника предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Савић, адвокат из ..., ради утврђења вредности експроприсане непокретности, одлучујући о жалби противника предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу РЗ 4/20 од 28.05.2020. године и о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж 1103/13 од 11.10.2013. године, у седници одржаној 17.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, жалба противника предлагача изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу РЗ 4/20 од 28.05.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Јагодини Гж 1103/13 од 11.10.2013. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Параћину, Судска јединица Ћуприја Р1 89/11 од 31.07.2013. године, првим ставом изреке, утврђена је вредност експроприсане имовине за кп.бр. .../..., њива 2. класе, у површини од 0.12,42 ха у КО ..., на 135,00 динара по 1 м², што за експроприсану површину износи 167.670,00 динара. Другим ставом изреке, обавезан је корисник експропријације да ранијем сопственику АА исплати накнаду за експроприсано земљиште кп.бр. .../..., њива 2. класе, у површини од 0.12.42 ха у КО ..., у износу од 167.670,00 динара, са законском затезном каматом, рачунајући од 31.07.2013. године, па до коначне исплате. Трећим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Јагодини Гж 1103/13 од 11.10.2013. године, потврђено је првостепено решење, а жалба ранијег сопственика (противника предлагача) је одбијена као неоснована.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Р 34/20 од 28.05.2020. године, није предложено Врховном касационом суду одлучивање о ревизији према одредбама члана 395. ЗПП, коју је изјавио ранији сопственик против решења Вишег суда у Јагодини Гж 1103/13 од 11.10.2013. године.

Против наведеног решења, противник предлагача је изјавио жалбу.

Одлучујући о дозвољености изјављене жалбе, Врховни касациони суд је имао у виду да се у конкретном случају ради о поступку започетом пре ступања на снагу Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 72/11...87/18), односно пре 01.02.2012. године, па се, применом одредбе члана 506. став 1. у вези члана 508. тог Закона, овај поступак има спровести по одредбама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 125/04 и 111/09) који је био на снази у време подношења предлога, који не предвиђа жалбу као правни лек који се може изјавити против решења другостепеног суда, што жалбу ранијег сопственика чини недозвољеном.

Наиме, жалба као правни лек може се изјавити против пресуде донете у првом степену (члан 355. ЗПП) и против решења првостепеног суда (члан 385. ЗПП). Против одлука другостепеног суда – правноснажне пресуде донете у другом степену и решења другостепеног суда, странке могу изјавити ревизију (члан 394. и 412. став 5. ЗПП).

Како је против решења другостепеног суда изјављена жалба, то је на основу члана 411. у вези члана 373. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 72/11...87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 394. став 2. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена о имовинскоправним споровима кад се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима, потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак у овој правној ствари започет је подношењем предлога дана 21.10.2011. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 167.670,00 динара.

Имајући у виду да је побијано другостепено решење донето 11.10.2013. године, пре почетка примене Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/14), у погледу ревизијског цензуса – члан 23. став 3. истог закона, а да вредност предмета спора побијаног дела правноснажног решења, која износи 167.670,00 динара, очигледно не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, то ревизија противника предлагача није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић